

gen) vil acceptere den anvendte fremgangsmåde og sammenligningsgrundlag, kan det være hensigtsmæssigt at have en drøftelse med skattemyndighederne (told- og skatteforvaltningen) i forbindelse med prisfastsættelsen. Det skal bemærkes, at selskaber også har adgang til at bede om bindende ligningssvar efter reglerne i skattestyrelseslovens kapitel 2 B. Disse muligheder for forudgående afklaring vil ikke mindst være relevante i situationer, hvor transaktionerne er væsentlige, og hvor det er meget vanskeligt at finde et sammenligningsgrundlag med uafhængige. Hertil kommer, at skattemyndighederne (told- og skatteforvaltningen), med hjemmel i de indgåede dobbeltbeskatningsaftaler, på anmodning af danske virksomheder kan indgå såkaldte »Advance Pricing Arrangements« med udenlandske skattemyndigheder om fastsættelse af principper for de koncerninterne afregningspriser.

Det forhold, at skattemyndighederne (told- og skatteforvaltningen) har adgang til at foretage skøn, betyder ikke, at der automatisk bliver foretaget en skønsmæssig ansættelse. En sådan skønsmæssig forhøjelse af indkomsten bliver foretaget, hvis skattemyndighederne (told- og skatteforvaltningen) vurderer, at transaktionerne ikke har været på armslængdevilkår. Dette vil altid afhænge af en konkret vurdering, herunder f.eks. om der er tale om en koncernforbundet virksomhed med en fornuftig indtjening eller omvendt, om en koncernforbundet virksomhed, som gennem en længere periode har haft lav eller negativ indtjening, uden at der er nogen klar forretningsmæssig begrundelse herfor. Det bemærkes i tilknytning hertil, at uafhængige virksomheder f.eks. ikke vil acceptere tab år efter år. I sådanne situationer vil aktiviteten ophøre.

Hvis der er tale om grænseoverskridende forhøjelser, vil virksomheden ofte anmode om, at den danske told- og skatteforvaltning efter dobbeltbeskatningsaftalerne eller EU's Voldgiftskonvention indleder forhandlinger med den pågældende udenlandske skattemyndighed for at eliminere den økonomiske dobbeltbeskatning. Og i disse forhandlinger er det den stat, der har foretaget forhøjelsen, der har bevisbyrden overfor den anden stat for, at forhøjelsen er berettiget, jf. kommentar nr. 6 til Artikel 9, stk. 2 i OECD modeloverenskomsten og punkt 4.17 i OECD's retningslinjer om transfer pricing.

3.4. Omkostningsgodtgørelse

De eksisterende regler om omkostningsgodtgørelse kan indeholde et incitament til ikke at udarbejde dokumentationen, men i stedet indbringe indkomstforhøjelsen for Landsskatteretten. Først her udarbejdes

dokumentationen. Ved at vente kan opnås en dækning på 50 eller 100 pct. af udgiften til at udarbejde dokumentationen – afhængig af sagens udfald – mod den almindelige fradragsværdi svarende til selskabsskatteprocenten ved rettidig udarbejdelse. Udgifter til udarbejdelse af dokumentation anses for en driftsudgift.

For at fjerne dette incitament til at vente med at udarbejde dokumentationen til der verserer en sag, foreslås det, at der i klage- og domstolssager ikke skal ydes omkostningsgodtgørelse til udarbejdelse af dokumentation.

Det skal bemærkes, at den samtidige opstramning (præcisering) af dokumentationspligten vil kunne understøtte muligheden for at vurdere, hvad der er udarbejdet af dokumentation under klagesagen, som der ikke kan opnås omkostningsgodtgørelse for.

4. Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner

Forslagene om ændringer i oplysnings- og dokumentationspligten medfører ikke ændringer i opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Derfor har forslaget som udgangspunkt ikke provenumæssige konsekvenser. Dog vil ændringerne samlet set give skattemyndighederne (told- og skatteforvaltningen) bedre muligheder for at udvælge de selskaber, hvor der er risiko for flytning af skattegrundlag. Det er dog ikke muligt at kvantificere de provenumæssige konsekvenser heraf.

Endvidere vil forslaget om, at der ikke skal ydes omkostningsgodtgørelse til udarbejdelse af dokumentation, når den først udarbejdes i forbindelse med en klagesag, mindske udgifterne til omkostningsgodtgørelse. Der er dog ikke holdpunkter for at skønne nærmere over størrelsen heraf.

5. Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner

Oplysnings- og dokumentationspligt: De administrative konsekvenser af de foreslåede ændringer og præciseringer i oplysnings- og dokumentationspligten er, at skattemyndighederne (told- og skatteforvaltningen) generelt får bedre muligheder for prioritering af sagerne samt et bedre grundlag til bedømmelse af, om der er handlet til armslængdepriser.

Det bemærkes generelt, at i tilfælde, hvor skattemyndighederne (told- og skatteforvaltningen) ønsker at efterprøve, om priserne er armslængde, er en god dokumentation ensbetydende med en relativt mindre arbejdsbyrde for skattemyndighederne (told- og skatteforvaltningen).